

F. t. l. vedr. beskatningen af pensionsordninger m.m.

Til lovforslag nr. L 220. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 22. maj 1987*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat) og lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

(Ophævelse i utide m.v. og efterbeskatning af fraflyttere m.v.)

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 436 af 25. juni 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, tilføjes efter »kapitel 2-5«: » , jf. dog § 50, stk. 1, nr. 2«.

2. § 1, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Hvis forsikringens ejer, kontohaveren eller medlemmet af pensionskassen ikke er fuldt skattepligtig her til landet, kan den pågældende efter skriftlig aftale med forsikringsselskabet, pengeinstituttet m.v. eller pensionskassen samt arbejdsgiveren, såfremt denne bidrager til ordningen, vælge, at en ordning, der omfattes af § 2, nr. 4, eller §§ 5-13, henføres til beskatning efter § 50. Reglerne i § 50 gælder herefter for bidrag og præmier, der forfalder efter aftalens indgåelse, samt for beløb, der efter aftalens indgåelse indbetales på en rateopsparing eller opsparing i pensionsejemed. Udbetalinger, der svarer til sådanne bidrag og præmier eller indbetalinger, er ligeledes omfattet af § 50.

Stk. 3. Hvis forsikringens ejer eller kontohaveren eller medlemmet af pensionskassen bliver fuldt skattepligtig her til landet, ophører valget efter stk. 2 at have virkning for præmier og bidrag, der forfalder, samt for

beløb, der indbetales, efter den fulde skattepligts indtræden. Det samme gælder for udbetalinger, der svarer til sådanne præmier og bidrag eller indbetalinger.«

3. I § 12, stk. 1, nr. 1, sidste pkt., indsættes efter »garantikapital«: », andelskassers beviser for indbetalt andelskapital«.

4. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 A. Hvis en persons skattepligt efter kildeskattelovens § 1 ophører som følge af fraflytning til udlandet, skal personens skattepligtige indkomst for det år, hvori skattepligten ophører, og de 4 forudgående indkomstår (5-årsperioden) forhøjes efter reglerne i §§ 19 B og 19 C. Indkomsten forhøjes, når en arbejdsgiver inden for denne periode har forhøjet tilsagnet eller indbetalingerne vedrørende en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsejemed, der som led i et ansættelsesforhold er oprettet for den pågældende person. 1. og 2. pkt. gælder også, når en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Min. f. Skat. og Afg.

Skd. 530-1003-750

*) Se FT: 9088, 9492, 9745, 12278; A: 4641; B: 2097; Lov nr. 312 af 25. maj 1987.

20-5 L/SKAT51487F01x

51 Vedtagne lovforslag m.m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

§ 19 B. Hvis det i en pensionsaftale som nævnt i § 19 A er bestemt, at arbejdsgiverens årlige indbetalinger skal udgøre en vis procentdel af lønnen, skal indkomsten forhøjes, hvis den procentdel, der ifølge pensionsaftalen skulle indbetales ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører, er forhøjet i 5-årsperioden. Indkomsten forhøjes for det eller de indkomstår, hvori procentdelen er forhøjet. Forhøjelsen udgør forskellen mellem de indbetalte pensionsbidrag og et beløb, der svarer til de bidrag, der skulle indbetales, hvis procentdelen ikke var forhøjet.

Stk. 2. Hvis det i pensionsaftalen er bestemt, at arbejdsgiverens årlige indbetalinger skal udgøre et bestemt beløb, skal indkomsten forhøjes med den del af indbetalingerne, der overstiger det beløb, der ifølge pensionsaftalen skulle indbetales ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører. Indkomsten forhøjes for det eller de indkomstår, hvori pensionsindbetalingerne er forhøjet.

Stk. 3. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 og 2 ses der bort fra de forhøjelser af pensionsindbetalingerne, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Stk. 4. Er en person i løbet af 5-årsperioden blevet optaget i en pensionsordning som nævnt i stk. 1 eller 2, forhøjes indkomsten fra og med det indkomstår, hvori optagelsen er sket, med et beløb, der svarer til de årlige pensionsindbetalinger.

Stk. 5. Indkomsten forhøjes alene efter reglerne i stk. 1-4, i det omfang pensionsindbetalingerne overstiger 20 pct. af den samlede lønindtægt fra den pågældende arbejdsgiver. Til lønindtægten medregnes provision, tantieme eller lignende samt den skattepligtige værdi af naturalydelse m.v. Endvidere medregnes arbejdsgiverens pensionsindbetalinger.

Stk. 6. Beløb, der efter stk. 2-5 skal medregnes til den skattepligtige indkomst, forhøjes med et tillæg på 6 pct. for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori beløbet skal medregnes, og indtil udløbet af det år, hvori skattepligten ophører.

§ 19 C. Hvis det i en pensionsaftale som nævnt i § 19 A er bestemt, at en arbejdstagers årlige pensionsydelse skal udgøre et bestemt beløb eller en bestemt procentdel af slutlønnen, skal indkomsten forhøjes, såfremt det faste beløb eller procentdelen af slutlønnen, der var fastsat i pensionsaftalen ved udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører, er forhøjet i 5-årsperioden. Indkomsten forhøjes for det indkomstår, hvori det faste beløb eller procentdelen er forhøjet, med et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af forhøjelsen af pensionstilsagnet. Den kapitaliserede værdi opgøres ved udgangen af det pågældende indkomstår og beregnes ud fra grundlagsrenten i den pensionskasse eller det forsikringsselskab, hvor ordningen er oprettet.

Stk. 2. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 ses der bort fra forhøjelser af pensionstilsagnet, der er aftalt forud for 5-årsperioden eller følger af kollektive aftaler. Der ses tilsvarende bort fra forhøjelser, der følger af vedtægtsændringer eller ændringer i pensionsregulativer, når ændringen omfatter mere end 10 personer.

Stk. 3. Er en person i løbet af 5-årsperioden blevet optaget i en pensionsordning som nævnt i stk. 1, forhøjes indkomsten for det år, hvori optagelsen er sket, med et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af pensionstilsagnet.

Stk. 4. Indkomsten forhøjes alene efter reglerne i stk. 1-3, i det omfang pensionstilsagnet i procent af slutlønnen overstiger 2 pct. gange det antal år, en person har været omfattet af pensionsaftalen.

Stk. 5. § 19 B, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om, at pensionskasser og forsikringsselskaber m.v. skal medvirke ved opgørelsen af de beløb, der er nævnt i stk. 1 og 3.

§ 19 D. Hvis en person på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for skattepligtsophøret, jf. §§ 19 A-19 C, har været hovedaktionær i et selskab, gælder reglerne i 3. og 4. pkt. for pensionsindbetalinger m.v. foretaget af dette selskab. Som hovedaktionær anses i denne forbindelse en person, der alene eller sammen med de i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, nævnte per-

soner eller selskaber m.v. ejer mindst 25 pct. af aktierne eller mere end 50 pct. af stemmeværdien i selskabet. Reglerne i §§ 19 A–19 C finder anvendelse for det år, hvori skattepligten ophører, og de 9 forudgående indkomstår (10-årsperioden). Udgangen af året 10 år forud for året, hvori skattepligten ophører, træder i stedet for udgangen af året 5 år forud for det år, hvori skattepligten ophører.

Stk. 2. For personer, der på noget tidspunkt inden for de seneste 5 år forud for skattepligtsophøret har ejet anpart i et anpartsselskab, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.

§ 19 E. Amtsskatteinspektoret, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattediraktoratet, kan helt eller delvis fritage for indkomstskattepligten efter §§ 19 A–19 D, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til Statsskattedirektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den skattepligtige. Statsskattedirektoratet kan dog se bort fra overskridelse af fristen, når omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

5. § 21 A, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Indbetalinger, der i et indkomstår overstiger beløbsgrænsen i § 16, stk. 1, kan tilbagebetales eller udbetales, når særlige omstændigheder taler derfor. Tilbagebetaling eller udbetaling kan betinges af, at det tilbagebetalte beløb medtages ved opgørelsen af den skattepligtige formue fra og med det indkomstår, som tilbagebetalingen vedrører.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 2 sker på begæring af ejeren af ordningen. Ansøgning om tilbagebetaling indgives til skatteforvaltningen i den kommune, hvor ejeren har bopæl. Kommunens afgørelse kan påklages til vedkommende amtsskatteinspektorat, hvis afgørelser kan indbringes for Statsskattedirektoratet. I Københavns og Frederiksberg kommuner kan kommunens afgørelse påklages til Statsskattedirektoratet.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling og udbetaling efter stk. 1–3.

6. I § 28, § 29, stk. 1, og § 30, stk. 1, ændres »tillægsskat efter reglerne i § 48« til: »indkomstskat efter reglerne i § 48 eller tillægsafgift efter reglerne i § 48 A«.

7. I § 32, stk. 1, indsættes efter »afgift«: »og eventuel tillægsafgift efter § 48 A«.

8. I § 40 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Skal der ud over afgiften betales indkomstskat efter § 48, gælder stk. 1 og 2 ikke. I disse tilfælde tilfalder afgiften staten, amtskommunen og kommunen efter de regler, der gælder for indkomstskatter og kirkelige afgifter.«

9. I overskriften til kapitel 5 ændres »Tillægsskat« til: »Ophævelse i utide m.v.«.

10. § 48 affattes således:

»§ 48. Personer, der skal betale afgift efter §§ 28 eller 30 af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, samt personer, der skal betale afgift af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, eller af en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, skal, hvis de pågældende er fuldt skattepligtige her til landet på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, ud over afgiften betale indkomstskat efter stk. 2. Der betales dog ikke indkomstskat, når afgiftspligt indtræder efter § 29, stk. 2, eller efter at den tidligere ejer af forsikringen eller kontoen er afgået ved døden. Fuldt skattepligtige personer, som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland, betaler heller ikke indkomstskat. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om fritagelse for indkomstskat ved tilbagekøb i særlige tilfælde af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7.

Stk. 2. Det beløb, hvoraf der efter §§ 28–31, jf. §§ 33 A og 34, beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct., medregnes i den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afgiftspligten er indtrådt.

Stk. 3. Den afgift, der er nævnt i stk. 2, fradrages i den afgiftspligtiges slutskat med

tillæg af eventuel overført restskat m.v. for det i stk. 2 nævnte indkomstår. Afgiftsbeløb, der ikke kan rummes i den afgiftspligtiges sluskat som nævnt i 1. pkt., fradrages i sluskat m.v. for den afgiftspligtiges ægtefælle, forudsat at ægtefællerne er samlevende ved udgangen af indkomståret. Afgiftsbeløb, der ikke kan rummes i årets sluskat m.v., fremføres til fradrag i den beregnede sluskat m.v. i de nærmest efterfølgende 5 indkomstår, idet reglen i 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Til sikring af skattekravet efter stk. 2 og 3 skal vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig skat, således at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige skat skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den indkomstskattepligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administrationen af denne bestemmelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 38, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på det forsikringsselskab m.v., der skal tilbageholde og indbetale foreløbig skat i medfør af stk. 4.«

11. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 A. Personer, der skal betale afgift efter §§ 28 eller 30 af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, samt personer, der skal betale afgift af en forsikring, der er omfattet af §§ 2, 5 eller 7, eller af en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, skal, hvis de pågældende ikke er fuldt skattepligtige her til landet på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, ud over afgiften betale en tillægsafgift efter stk. 2. Tillægsafgift efter 1. pkt. betales også af fuldt skattepligtige personer, som efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Der betales dog ikke tillægsafgift, når afgiftspligt indtræder efter § 29, stk. 2, eller efter at den tidligere ejer af forsikringen eller kontoen er afgået ved døden.

Stk. 2. Tillægsafgiften udgør 20 pct. af det beløb, hvoraf der efter §§ 28-31, jf. §§ 33 A og 34, beregnes afgift med 40 pct., og 25 pct.

af det beløb, hvoraf der efter de samme bestemmelser beregnes afgift med 35 pct.

Stk. 3. Af tillægsafgiften tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, som er berettiget til andel i afgiften, jf. § 40, stk. 1 og 2.

Stk. 4. Til sikring af tillægsafgiften efter stk. 2 skal vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m.v., ud over afgift efter § 38, stk. 1, tilbageholde en foreløbig afgift, således at der i alt tilbageholdes 70 pct. af beløb, hvoraf der skal beregnes afgift med 40 pct. eller 35 pct. Den foreløbige afgift skal indbetales til Statsskattedirektoratet inden den i § 38, stk. 1, nævnte tidsfrist sammen med afgiftsbeløbet. Den tillægsafgiftspligtige skal underrettes om indbetalingen. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administrationen af denne bestemmelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 38, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på det forsikringsselskab m.v., der skal tilbageholde og indbetale foreløbig afgift i medfør af stk. 4.

Stk. 6. Den tillægsafgiftspligtige skal inden den 1. oktober i året efter afgiftspligtens indtræden have meddelelse om beregningen af tillægsafgiften. Beløb, der er tilbageholdt efter stk. 4, og som overstiger tillægsafgiften, skal inden den i 1. pkt. nævnte tidsfrist tilbagebetales den tillægsafgiftspligtige. Ved tilbagebetalingen ydes der den tillægsafgiftspligtige en godtgørelse på 6 pct. Godtgørelsen er ikke indkomstskattepligtig. Eventuelt for lidt erlagt tillægsafgift kan inddrives hos den tillægsafgiftspligtige efter lovgivningens almindelige regler om inddrivelse af skyldige skatter.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 39 finder tilsvarende anvendelse ved klage over beregningen af tillægsafgiften. Ved klage til ligningskommissionen regnes 4 ugersfristen fra den dag, den tillægsafgiftspligtige har fået meddelelse om beregningen af tillægsafgiften.«

12. I § 50, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2. livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I.«

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

13. I § 50, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 5, udgår »og«, og efter nr. 4, der bliver nr. 5, indsættes som nyt nummer:

»6. rateopsparing eller opsparing i pensionsøjemed, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50, og«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 7.

14. I § 50, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 1,« til: »stk. 1, nr. 1-2.«

15. I § 50, stk. 4, 2. pkt., ændres »stk. 1, nr. 3,« til: »stk. 1, nr. 4.«

16. § 50, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Andre udbetalinger end nævnt i stk. 4, såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningens udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring, udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.«

17. I § 53 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Det samme gælder ved udbetaling af en rateopsparing i pensionsøjemed, i det omfang ordningen hidrører fra indbetalinger, der er foretaget, efter at ordningen efter § 1, stk. 2, er valgt henført til beskatning efter § 50.«

§ 2

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lov-bekendtgørelse nr. 676 af 1. oktober 1986, som ændret ved lov nr. 697 af 17. oktober 1986 og lov nr. 111 af 11. marts 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 60, stk. 1, indsættes som *litra g* og *h*:

»g) Beløb som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 48, stk. 3.

h) Foreløbige skattebeløb som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 48, stk. 4.«

2. I § 60, stk. 2, ændres »stk. 1, litra c), d), e) og f)« til: »stk. 1, litra c)-h)«.

§ 3

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 573 af 29. august 1986, som ændret ved § 5 i lov nr. 767 af 12. november 1986, indsættes efter § 5, stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Som renteudgifter betragtes også kapitalværdistigning på rateopsparing i pensionsøjemed, fra hvilken udbetalingerne er begyndt, når kapitalværdistigningen er skattepligtig indkomst for den berettigede efter pensionsbeskatningslovens § 53, stk. 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 13 og 16, har virkning for ordninger, der på ikrafttrædelsesdagen eller senere vælges henført til beskatning efter § 50.

Stk. 3. § 1, nr. 4, har virkning, når skattepligten ophører den 18. marts 1987 eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 6, 8, 9 og 10, har virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. den 1. januar 1987 eller senere, jf. dog stk. 6.

Stk. 5. § 1, nr. 7 og 11, har virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. den 18. marts 1987 eller senere, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Reglen i § 1, nr. 10 og 11, hvorefter forsikringssselskabet, pengeinstituttet m.v. skal tilbageholde beløb til sikring af henholdsvis indkomstskattekravet og kravet på tillægsafgift, har virkning for ordninger, der ophæves i utide m.v. den 1. juli 1987 eller senere.

Stk. 7. § 2 har virkning fra og med den 1. januar 1987.

Stk. 8. I bekendtgørelse nr. 75 af 16. marts 1972 om fritagelse for tillægsskat ophæves § 1, stk. 1, nr. 2, med virkning fra og med den 18. marts 1987.